

RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS

ad

exequias

Adolescentis

Generis splendore, moribus ac literis ornatissimi

HEINRICI VOLCKMARI,

Opt. art. & lit. Studiosi

Cives Academicos

post. III. pom.

Invitat.

Biogr. erud.
1689, 12

Y. H. ... Vol. 10 - 11

REGTOR
ACADEMIAE LIPSIENSIS

Adolecentis

HEINRICI VOLCKMARI

Op. tit. & de. dition

Civis de. dition

post. III. dom.

lurka



nter promissa divina Patri cre-
dentium facta non ultimum
erat, quòd Pater multorum
populorum futurus ellet.
Quorsum respiciens DEUS ter
Opt. ter Max. nomen ipsi mu-
tavit, ut, cùm ABRAM Pater ex-
celsus prius diceretur, inserto
ex אַבְרָם i. e. multitudine li-
terâ אַ אBRAHAM i. e. Pater
multitudinis deinceps appellaretur. Duplicis verò po-
puli suis ex lumbis egressuri respectu pulverem terræ ac
stellas Cœli DEUS benignissimus ABRAHAMUM numera-
re iussit. De terræ pulvisculis, quòd numero certo à
nobis comprehendi nequeant, res in aprico est, de stellis
cùm 1002. ab Astronomis numerentur, subdubitare non
nemo posset. Verùm de insignioribus tantùm hoc est
intelligendum, cùm præter easdem informes multæ,
sed tamen à Recentioribus in formam certorum Asteris-
morum redactæ, dentur: à navigantibus etiam versus Po-
lum Ant- arcticum & telescopio Galilæi quàm plures
veteribus incognitæ fuerint detectæ, imò galaxiam ni-
hil aliud esse, quàm stellarum quoddam mare, propter
nimiam distantiam confusum quoddam & albicans lu-
men repræsentans, ad oculum sit ostensum. Inter alia
VOLGKMARIÆ gentis beneficia divinitus concessa non
ultimum fuit, quòd nominis omen adepta & alibi, &
intra seculi spacium (centesimus enim jam annus est,
(2 cum

cum primus in hac urbe gentis suæ conditor, consulari
dignitate conspicuus Dn. NICOLAUS VOLCKMAR diem
suum obierit) hic Lipsiæ, præsertim in alienas translata
familias longè latèq; sese diffunderet, sed, ut sunt rerum
humanarum vicissitudines, *σύλοι τῶν οἰκῶν* paterni
nominis hæredes ita numero decreverunt, ut pulveri
terreno exempti cælo maximam partem fuerint trans-
scripti. Duodeviginti præterfluxerunt anni, cum Vir
Nobilissimus Amplissimus & Consultissimus Dn.
HEINRICUS VOLCKMAR magni nominis Juris Consultus,
Dicasterii provincialis supremi Advocatus Ordinarius,
Consistorii & Scabinatus Electoralis Assessor, nec non
Reip. patriæ Pro Consul meritissimas in fata concederet,
quem filius ejusdem nominis unicus Vir itidem Nobi-
lissimus & Consultissimus, J. U. Doctor nominatis-
simus, Facultatis Juridicæ Assessor & Antecessor laudatis-
sim⁹ ante quinquenniū viam omnis carnis ingrediendo
secutus filium iterum unicum cognominem adolescen-
tem in spem & decus ævi natum & educatum HEINRI-
CUM VOLCKMARUM, optim. art. studiosum per beatam a-
nalyfin ex Syrtibus mundanis abreptum post se traxit.
Cælo, quàm terris digniora fuerunt hæc nomina, quæ,
famâ posthumâ radios spargente, inter vivos etiam nun-
fulgentes gratam sui recordationem in animis nostris
refricant, maximè, cum prædicto adolescenti optimo,
literis & moribus Ornatisimo HEINRICO juventutis
flori fragrantissimo supremum pietatis & humanitatis
officium sit persolvendum. Lucem is adspexit hic
Lipsiæ anno currentis sæculi 50. pridie Id. Apr. Parenti-
bus jam dictis honoratissimis, & quidem retrò vestigia
legendo Patri Nobilissimo & Consultissimo Viro Dn.
HEINRICO VOLCKMARO, J. U. Doctori & Professori Publ.
cele-

celebratissimo, Avo Præclarissimo Dn. D. HEINRICO
 VOLCKMARO Pro Consulari Viro, Proavo prudentissi-
 mo Dn. GREGORIO VOLCKMARO, ex ordine Senatorio
 hic Lipsiæ non postremo, Atavo Viro Amplissimo Dn.
 NICOLAO VOLCKMARO, Reip. Lipsiensis Consuli meriti-
 tissimo, Matri Fœminarum selectissimarum amussitatæ
 normæ & unioni preciosissimo MARGARITÆ, Viri mul-
 to rerum usu spectatissimi & prudentissimi, Dn. GODO-
 FREDI GROSSII, Senatoris & Bibliopolæ famigeratissimi
 filia natales debens. Postquam per sacrum Iusticum
 Christianus & Ecclesiæ civis factus fuisset, id operam
 dederunt Parentes optimi, ut cum lacte materno pieta-
 tis & literarum initia imbiberet. Quia verò Parens uterq;
 antequam decimum ætatis annum *ο μακαριστος* no-
 ster attingeret, ad æternitatem viam ipsi præiverant, e-
 ducationis moles in humeros Avia paternæ, Matrona-
 rum luminis exemplaris, ANNÆ SALOMES, Viri Nobi-
 lissimi & Præcellentissimi Dn. LUDOVICI MOSERI in
 Sarna/Serenissimis Sax. Ducibus & Electoribus CHRI-
 STIANO II. & JOHANNI GEORGIO I. glor. recordationis
 à consiliis & secretis &c. meritissimi Filia tota recidit,
 Omnem hæc volvit lapidem, omnem versavit cuneum,
 ut vestigiis paternis & avitis gnaviter insistens *ο εν*
δουλεια noster non tantum ad idem honorum fasti-
 gium conscenderet, sed & altius eniteretur, ac novam
 lucem in familiam Amplissimam inferret. Quare Viro-
 Juveni Clarissimo & Per Eximio Dn. M. ANTONIO GÜN-
 THERO HESMUSIO, Philos. Fac. Assessori &c. bonis literis
 & artibus perpoliendum credidit, sub cujus manu-
 ctione fidelissima tantum etiam profecit, in lingua præ-
 cipue latina, ut bonos Autores in succum & sanguinem

convertere, nec non oratione solutâ & ligatâ studiis suis
hederam præfigere posset. In Geographicis etiam, al-
tero historici & politici studii oculo, ad metam præfi-
xam collineans, nec absq; singulari fructu & cognato-
rum admiratione progressus laudabiles fecit. In studio
itaq; & stadio literarum decenter currens officium, quo
Deo suo adstringebatur, insuper non habuit, sed in le-
ctione ac meditatione Verbi divini totus concionibus
& precibus publicis ἀπειξ̃ adhæsit, mysteriorum di-
vinorum usu fidem vacillantem cum suis quotannis
aliqvoties roboravit, orationibus devotis indefinenter
vacavit, reverentiâ, quâ decet & par est, Parentibus, &
post eorum obitum & ex his fecibus mundanis abitum
Aviæ carissimæ affurrexit, morem iisdem gesit, &, ne
verbulum indecens sibi excideret, summo studio, cavit,
per quotidianam ἀναζωπύρωσιν congenitos virtutum
igniculos excitavit, verbis potius, quàm verberibus ad
optima quævis se duci passus, cum quibusvis facilis
condescendit, cum sororibus sororio pacis & concordia
vinculo constrictus amicissimè vixit, paucis, in spem
præclaram, fore, ut in virum Egregium aliquando eva-
dat, suos erexit. Nec spes defloruisset, nisi terreno
pulveris stellam hanc elegantissimam mors præmatura
invidisset. Clinicus factus est ipsis Nonis currentis
mensis Julii de æstu præcordiorum & corporis totius
lasitudine conquerendo. Die subsequente statim va-
riolæ confertim erumpere cœperunt, quæ primis qui-
dem diebus diris eundem symptomatibus affligerunt:
verùm Dei gratiâ & Medicorum providentiâ hæc statim
sublata, & ita, ebullitione cessante, apparète quoq; vario-
larum suppuratione spes reconvalescentiæ satis ampla
circum-

circumstantibus, ipsiq; ægroto fuit suborta. Sed, proh dolor! cum nocte, quæ mortem ipsius antecessit, plus justo inquietior redderetur, reliquæ malignitatis ab exterioribus ad interiora repressæ vitæ filum abruperunt.

Sentiens itaq; *ὁ μάκαρις*, ad beatam analysin jam tendere omnia, precibus ardentissimis se Salvatori suo commisit, quas inter, à circumstantibus telâ pertextâ, hebdomadis proximæ feria septima, decimâ septimâ scil. Calend. Sextilis circa octavam antemeridianam, postquam annos vitæ suæ quatuordecim, trimestre cum triduo numerâisset, beatam animulam in manus illius, à quo accepit, exhalavit. Quod stellis fixis multoties usu venit, ut Solis ad instar à subtus vectis aliis inferioribus, sine ulla tamen lucis suæ jactura, nobis occultentur: idem in hac quoque stellula Clarissima fieri videmus. Sed, ut parvi temporis interjectâ mora, ex altera sui parte rursus emergunt, & hæc inferiora luce gratissimâ iterum perfundunt: Ita & beatissimus noster VOLCKMARUS, post brevissimi temporis intercapedinem, in die jamjam futuro pantocritico, corpore *δοξασικῶν ἢ πνευματικῶν* ex mortis tenebris emerget, & suis non sine lætitiâ ineffabili pulchior restituetur.

Relinqventes itaq; Gentilibus suum istud;

Soles occidere & redire possunt,

Nobis cum semel occidit brevis lux

Nox est perpetua una dormienda &c.

Spe lætæ resurrectionis corpusculum nobis relictum apud communem matrem post auditam tertiam pomeridianam deponemus, nostros, ut, fragilitatis humanæ memores & in solatium honoratissimæ familiæ, frequentes Nobiscum in funus procedant, his ipsis juvenes.

P. P. XII. Cal. Sext. anno MDC|LXIV.

